

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΓ'ΟΥΝΤΗ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Γραφεῖα: 60 Γεροκωστοπούλου 60.

Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ

Καὶ πάλιν ὀρθοῦται πρὸς ἡμῶν τὸ μέγα παράστημα τοῦ πρωταθλήτου καὶ στεφανηφόρου Ἀποστόλου Ἀνδρέου πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς Του. Εἴκοσιν αἰῶνες παρήλθον ἀφ' οὗτου ὁ κατὰ τὸ φαινόμενον ἄσημος οὗτος τῆς Τιβεριάδος ἄλιεὺς ἀνεσταυρώθη ὡς κακοῦργος ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγυπτου καὶ ὄχι μόνον δὲν παρεδόθη εἰς τὴν λήθην καὶ τὴν ἀράνειαν ἀλλὰ τὸνναντίον βασιλεύει εἰς τὰς καρδίας 600 ἑκατομμυρίων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων καὶ μάλιστα τῶν μᾶλλον προηγμένων καὶ πεπολιτισμένων.

Ὅχι μόνον ἡ φήμη του δὲν ἠλαττώθη ἀλλὰ βαίνει ὁσημέραι γεωμετρικῶς καὶ καταπληκτικῶς αὐξουσα κατ' ἑντασιν καὶ κατ' ἑκτασιν. Χιλιάδες αυτοκρατόρων καὶ στρατηγῶν δορυκμητόρων οἵτινες ἔσυρον ὀπισθὲν των πολυαρίθμους στρατιάς καὶ πανόπλους λεγεῶνας καὶ φάλαγγας ἀπώλοντο μετ' ἡχου καὶ μόνον καὶ μετὰ δυσκολίας εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας ἀνιχνεύονται τὰ ὀνόματά των ἀπὸ τοὺς ἱστοριοδίφας, ἀλλ' ὑπεράνω πάντων τούτων ἴσταται ὁ μέγας στρατηγὸς τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ ὁ θεσπέσιος τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν προστάτης Ἀπόστολος Ἀνδρέας.

Ἀπὸ νίκης εἰς νίκην, ἀπὸ τροπαίου εἰς τροπαίον καὶ ἀπὸ θριάμβου εἰς θρίαμβον βαίνων καὶ ὡς αἰθεροβάμων ἀετὸς πετῶν διασχίζει τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῆς Ἀσίας, Σκυθίας, Θράκης, Μακεδονίας, Στερεᾶς

καὶ τέλος καταλήγει εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Πελοποννήσου τὰς Πάτρας ἐνθα στήνει ὡς θρόνον του τὸν Σταυρὸν καὶ ἐπ' αὐτοῦ μετ' ἀνέκφραστον χαρὰν ἀνέρχεται καὶ ταννύει τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἀτενίζων πρὸς τὸν Οὐρανὸν τὴν αἰώνιον αὐτοῦ κληρονομίαν. Κρατῶν μετ' τὴν μίαν χεῖρα τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ μετ' τὴν ἄλλην τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος ἦτοι τὸν παντοδύναμον λόγον τοῦ Θεοῦ, σκορπίζει τὸ φῶς εἰς τοὺς ἐν σκοτει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους εἰδωλολατρικοὺς λαοὺς, καὶ ἀποκόπτει τὰ δεσμά τῶν ὑποδοῦλων καὶ αἰχμαλώτων τοῦ Σατανᾶ λαῶν.

Ἐκτοτε ἡ ἱερὰ αὐτοῦ σκιά σελαγίζει ὡς φωτεινὸν μετέωρον ὑπὸ τοὺς βράχους τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Πατρῶν καὶ σκέπει καὶ εὐλογεῖ καὶ φρουρεῖ τὴν πεφιλημένην του πόλιν τῶν Πατρῶν καὶ μετ' αὐτῆς σύμπαντα τὸν χριστιανικὸν κόσμον. Ὡς ἐπιδέξιος ἄλιεὺς ἰχθύων ποῦ ἦτο ἀπεδείχθη καὶ μᾶλλον ἐπιδέξιος ἄλιεὺς ἀνθρώπων συμφώνως μετ' τὴν ὑπόσχεσιν καὶ πρόρρησιν τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου. Ἐγναταλείψας τὰ δίκτυα καὶ τὰς σαγήνας καὶ τὰ ἀμφίβληστρα τῆς Τιβεριάδος ὑπερεπλήρωσε καὶ ὑπερπληροῖ τὴν σαγήνην τοῦ χριστιανισμοῦ Ἐκκλησίαν δι' ἑκατομμυρίων πολυτίμων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων. Εὐτυχῆς ἡ πόλις τῶν Πατρῶν διότι ἠτύχησε νὰ ἔχη τοιοῦτον προστάτην καὶ φρουρόν. Εἶδε τὸ ἔργον τοῦ Πολιούχου μας ν' ἀξιοθῆ νὰ συνεχίσῃ τὸ φερώνυμον τοῦ Ἀποστόλου Περιδικόν μας ἔστω καὶ